
Bảo Đạo CA MINH CHƯƠNG (1850-1927)

Bảo Đạo CA MINH CHƯƠNG (1850-1927)

Trong số Thập nhị Thời Quân, Ngài Ca Minh Chương lớn tuổi hơn hết, và đăng Tiên sớm hơn tất cả.

Ngài họ Ca, tên Chương, sanh năm Canh Tuất (1850) tại ấp Thanh Ba, làng Mỹ Lộc Tây, tổng Phước Điền Trung, quận Cần Giuộc, trong một gia đình thấm nhuần Nho giáo. (Ngài Ca Minh Chương cùng quê với Đức Quyền Giáo Tông).

Ngài được dân chúng làng Mỹ Lộc cử lên làm chức Hương Bộ trong làng, sau một thời gian Ngài chán nản việc làng xã, nên xin nghỉ và đi dạy học.

Hiền nội của Ngài Ca Minh Chương là Bà Phạm thị Kế (1860-1933), Ông Bà sanh được một người con gái đặt tên Ca thị Thế (1884-1956).

Đầu năm 1926, ngày 3-4-1926 (âm 21-2-Bính Dần), Đức Chí Tôn giáng tại Vĩnh Nguyên Tự ban cho Ngài 4 câu thi và thân nhận Ngài vào hàng môn đệ:

*Thế thượng hê vô bá tuế nhân,
Thất tuần dĩ định vấn Thời Quân.
Ưu tư mạc vọng thường vô lộ,
Nghiep trái tùy căn định số phần.
Hứa Ca Minh Chương.*

Khoảng tháng 5 năm Bính Dần (1926), Đức Chí Tôn cho lập 6 đàn cơ để phổ độ Nhơn sanh, trong đó có một đàn cơ lập tại nhà Ông Cựu Hội Đồng Địa Hạt Nguyễn Văn Lai ở Tân Kim quận Cần Giuộc, quan Phủ Nguyễn Ngọc Tương và Ngài Lê Văn Lịch thay phiên chứng đàn, hai Ngài Ca Minh Chương và Phạm Văn Tươi phò loan, để dân chúng đến hầu đàn, nhập môn cầu Đạo.

Ngày Khai Đạo tại chùa Gò Kén, 14-10-Bính Dần (dl 18-11-1926), Đức Chí Tôn lập tịch Đạo Nữ phái, có phong cho Cô Ca thị Thế vào chức Phó Giáo Sư, lấy Thiên ân là Hương Thế. Cũng trong đàn cơ này, Đức Chí Tôn phong Bà Lâm Ngọc Thanh là Nữ Giáo Sư, Thánh danh Hương Thanh. (TNHT. II. 13) [Trong bài Thánh Ngôn này, Đức Chí Tôn gọi Ca thị Thế là Ca thị]

Khi Đức Chí Tôn lập Pháp Chánh Truyền Hiệp Thiên Đài, ngày 12-1-Đinh Mão (dl 13-2-1927), Đức Chí Tôn phong Ngài Ca Minh Chương chức **Bảo Đạo**, nên người ta thường gọi Ngài là **Ca Bảo Đạo**.

Đức Chí Tôn có khai khiếu cho Ngài Ca minh Chương, để Ngài ngồi phò loan cùng Ngài **Hiến Đạo Phạm văn Tươi**, lập thành **cặp Phò loan truyền đạo** trong buổi sơ khai.

Đức Chí Tôn giáng cơ cho Ngài Ca Bảo Đạo bài thi để an ủi cho hoàn cảnh gia đình bi thảm của Ngài:

Thấy con gia đạo tợ tở cuồn,
Chạnh đến lòng Thầy dạ ướm tuồn.

Ngặt nỗi vợ nhà đau dĩa dưới,
Khật khùng con trẻ nói luông tuồng.
Khiến nên mai đánh khơi màu trắng,
Cho đến tòng lâm trở sắc buồn.
Công quả đã đành công quả đủ,
Nay đem ba kiếp dập đồn luân.

Qua bài Thánh Ngôn trên, Đức Chí Tôn cho biết: Đức Chí Tôn cho Ngài Ca Bảo Đạo **nhồi quả 3 kiếp** nhập lại trả trong một kiếp này: **Ngài bị bệnh, vợ cũng bị bệnh, con bị điên khùng**. Nay phải rán chịu đựng để trả trong một kiếp này cho sạch nợ tiền khiên thì mới có thể trở về thiêng liêng vị.

Ngài Ca Bảo Đạo chỉ hành quyền Bảo Đạo được một thời gian ngắn sau ngày Thiên phong thì Ngài đăng Tiên, trở về thiêng liêng vị, ngày 19-10-Đinh Mão (dl 13-11-1927), hưởng thọ 78 tuổi.

Lễ An táng của Ngài được tổ chức rất trọng thể tại quê nhà của Ngài, và bửu tháp được xây cất tại đây.
(Sau này Hội Thánh mới lấy cốt, cải táng, đưa về nhập Bửu tháp tại phần đất dành riêng để xây tháp cho Thập nhị Thời Quân, ở Ngã Ba Ao Hồ, Châu Thành Thánh địa, Tây Ninh)

Bài Thài tế lễ Ngài Ca Bảo Đạo:

Thủ phận rước hồn kíp phục hồi,
Gạn công tính quả định theo ngôi.
Sạch trong tâm tánh lo trau trước,
Cân tạo công bằng chẳng để lời.
Bảo Đạo Chờn Quân.

Ngài Ca Bảo Đạo có giáng cơ cho bài thi:

Từ đây ra khỏi chốn nhơn gian,
Thủy tú sơn tinh thích chí nhàn.
Vì bởi lục căn lòng chẳng bận,
Cho nên mới đăng nhập Tiên bang.

Qua bài thi này, chúng ta nhận thấy rõ, **Ngài Bảo Đạo Ca minh Chương đã đắc Tiên vị nơi cõi Thiêng liêng**.

Ngay sau khi Ngài Ca Bảo Đạo đăng Tiên, Đức Chí Tôn giáng cơ ban cho bài Thánh ngôn dạy như sau:

"Thầy, Các con.

Đại lụy! Cái thảm trạng chia lìa ngày nay có thể làm cho các con vì đau đớn mà biết thương yêu nhau chẳng ?

Thảm! Từ thử có một mình Bảo Đạo là niên cao kỹ trưởng hơn các con hết, mà buộc Thầy phải đem về thì tưởng các con đủ biết mình là cô cút về đường Đời không ai đủ trí thức hoàn toàn mà bịnh vực các con nữa, thì mới biết lập mình có đủ khôn ngoan tài tình đạo đức thì địa vị các con mới trở nên cao đặng.

Thầy đôi phen phải buộc lòng lấy hình phạt mà làm ra phần thưởng, các con đã hiểu Đạo đặng chút ít, Thầy tưởng chẳng cần phải cạy lờ, Thầy khuyên các con lấy "**CHƯƠNG**" làm dây thân ái mà buộc nhau, mới đặng hòa nhã nơi Hiệp Thiên Đài.

Thầy cho phép các con làm lễ táng cho nó long trọng, hầu nêu gương cho hậu tấn.

TẮC! Phải biểu CU xuống cho kịp đặng làm lễ y như lời Thầy dạy đám táng của THỤ, nhớ đừng bỏ nữa nghe !

Thầy cũng nhắc lại với con rằng: Đủ 3 năm phải thiêu hài cốt, lên tượng đặng đem nó vào Bát Quái Đài nghe !

Nơi mộ nó phải để quan tài khỏi mặt đất 1 tấc mà đắp xây tháp y như lời Thầy đã dặn. Trên mặt tháp để chữ vàng: "**BẢO ĐẠO CHƠN QUÂN**" nhớ à !"*(ĐS. II. 314)*

GHI CHÚ:

CHƯƠNG: Ngài Bảo Đạo Ca minh Chương.

TẮC: Đức Hộ Pháp Phạm công Tắc.

CU: Đức Thượng Phẩm Cao quỳnh Cư.

THỤ: Đức Ngọc Chương Pháp Trần văn Thụ.

Sau đây là **Bài Điều Văn của Đức Quyền Giáo Tông Lê văn Trung** điều Bảo Đạo Ca minh Chương qui vị ngày 19-10-Đinh Mão (1927):

Chư Hiền Hữu, Hiền Tỷ, Hiền muội,

Từ ngày Khai Đạo, lần này là lần thứ ba, tôi vì phận sự nên phải dự vào việc tổng chung 3 vị Đại Đức trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ: Năm Dần Ông *Thượng Tướng Thanh, Thượng Chương Pháp* ly trần ngày mồng 5 tháng 1 mãn phục; năm nay tháng 3 Đức Nho Tông Chương Pháp Trần Đại nhưn liễu đạo. (Ngọc Chương Pháp Ngọc Thụ Thanh)

Ấy là 2 vị Đại Đức bên Cửu Trùng Đài, ngày nay Ông Ca Minh Chương thọ Thiên ân Bảo Đạo Hiệp Thiên Đài qui Thánh.

Theo thể tình, tôi cũng rơi lụy mà tỏ lòng bi ai nơi mộ phần chưa ráo đây. Con người thân phàm xác thịt ai tránh khỏi sự yêu thương, tình chồng vợ đầu ấp tay gối, khó giàu có nhau, cang thường nghĩa trọng, cha con hui hút sớm trưa, công sanh thành dưỡng dục bằng non biển; người đồng đạo tất con một CHA, tâm

---

hiệp ý hòa, chia vui sót nhọc, ngảnh lại mấy năm tình ấy rồi xem cảnh hôm nay, người qui Thánh nương bóng Đức Cao Đài, kẻ còn lao nhao lổ nhổ nơi bể khổ sông mê. Ôi ! Gặp cuộc phân ly như thế, không ngăn giọt lụy cảnh sầu bi này làm cho ruột thắt gan bào.

Anh Bảo Đạo ôi ! Thương vì nhớ mấy lúc cùng nhau hội hiệp, khi thi phú, lúc cờ bàn nơi Tòa Thánh. Nhớ đến tiếng cợt tiếng cười, thương vì nghĩa, rồi đây xác phàm của anh phải ở đồng trống sương gieo, thương vì thế, vì bình bông, có ai giữ mồ trăm năm, lâu rồi cũng là mồ hoang cỏ lóang, thương nỗi vợ yếu trông chông nhìn cảnh sầu khuya với ngọn đèn leo lét, thương cuộc con ngây, bật vắng lời châu ngọc của cha hiền đức, nhìn nơi đây đồng không mông quạnh, nhớ tới xác phàm anh ở chỗ như thế thì khó lấp cơn sầu, mà nghĩ cho kỹ thì Chơn linh vẫn còn , vì anh hữu duyên nên gặp Đạo Trời, rộng mở Tam Kỳ Phổ Độ.

Mấy năm dư, anh đã mượn nàu sồng lánh tục, anh vui cùng sanh chúng. Nay hồn lìa khỏi xác, vệt ngút mây xanh trông vào Cực Lạc an nhàn, non chiều hạc gáy, động tối qui châu, nghĩ đến đó lấp đặng mạch sầu. Nên tôi mới tỏ ít câu sau đây nhắc công nghiệp của anh đối cùng xã hội.

Tôi xin nhắc một ít công lao của Bảo Đạo trong đường Đời và trong Tam Kỳ Phổ Độ.

Nguyên anh là người nhao rún ở ấp Thanh Ba làng Mỹ Lộc Tây, tổng Phước Điền Trung, huyện Phước Lộc. Hồi anh còn thiếu niên, gặp nhiều bậc Nho văn Hiền triết, cư trú trong huyện Phước Lộc, như Ông Đồ Chiểu, Ông Cống Quỳnh, vv...

Ông Ca minh Chương cũng là chí Thánh, lúc làm Giáo huấn là lo Nhơn đạo, mà người cũng gần lo Thiên đạo. Anh trường chạy giữ giới thọ giáo đạo Minh Sư, có câu kinh: "Bá niên vạn kiếp nan tao ngộ", trăm năm muôn kiếp khó mà gặp mới Đạo khai. Ông Ca minh Chương hữu duyên hữu phần, nên gặp lúc Trời khai Long Hoa Tam Hội.

Tôi xin nhắc lại, năm Bính Dần, Hội Thượng nguơn, tôi cùng 2 Em: Cư, Tắc, thọ Thánh chỉ đi phổ độ tại huyện Phước Lộc này, khi ấy Ông Ca minh Chương đã có hầu đàn nghe lời châu ngọc của Đấng Đại Từ Bi. Người hữu duyên mau hiểu lời Thánh giáo, nên người liền nhập môn cầu Đạo. Qua hạ tuần tháng 2 năm đó, 3 Anh Em tôi thọ Thánh chỉ xuống Vĩnh Nguyên Tự ở 10 ngày học đạo, khi đó Ông Ca minh Chương cũng theo xuống Vĩnh Nguyên Tự.

Có một bữa, Đại Từ Phụ khai khiếu cho Ông Ca minh Chương.

Hồi mới khai khiếu, 3 Anh Em tôi ngơ ngơ ngáo ngáo không hiểu chi hết, tưởng là Đạo hữu Chương niên cao kỹ trưởng mắt mờ nên Đại Từ Phụ khai khiếu cho sáng láng, ngỡ hầu khi nào Đại Từ Phụ giáng cơ viết Hán tự thì Đạo hữu Chương coi đọc cho dễ, té ra không phải vậy, mình bàn theo trí phàm, thiệt rất lạc lằm.

Đức Chí Tôn khai khiếu cho Ông Chương là để cho người làm phò loan đặng đi phổ độ. Không bao lâu sau, người cùng Đạo hữu Phạm văn Tươi, là 2 Chức sắc Hiệp Thiên Đài phò loan đặng phổ độ nhiều nơi. Lúc ấy, Ông Bảo Đạo sức kém lực suy mà nhờ huyền diệu thiêng liêng bảo hộ nên người lập được công quả.

Nhớ lúc Ông dầm mưa trải nắng, thiệp hải đặng sơn, sức tuy yếu mà chí chẳng sờn, không kém gì Huỳnh Trung buổi trước, nghĩ mấy hồi ma khảo, người vô tâm ngăn phá Đạo Trời mà anh cũng thìn một dạ, thiệt

---

chí hào kiệt, trí tri dễ núng, khiến lụy anh hùng đây. Trước nhờ Đấng Chí Tôn dìu hồn anh đem về cõi thọ.

Ông Bảo Đạo, lúc gần qui vị, linh quang anh thiết tinh tấn, nhớ đến mấy lời châu ngọc anh than cùng tôi, thiết ruột đường dao cắt. Anh nhắc những ân anh thọ nợ Bác tôi, khi anh lo việc hương đảng, anh khiêm từ đến đổi cung tụng, những việc phải của tôi đối đãi với anh khi anh làm Giáo Thọ, ấy là ơn nghĩa anh giữ vẹn, thiết là anh chí Thánh đó. Anh than cùng tôi, anh buồn lo vì nhiều kẻ tính riêng, người toan tự lập, còn phận anh thì thủy chung như nhứt, cứ do Tòa Thánh.

Nay anh về Tiên cảnh, xin cũng chung lo giúp Đạo đảng tâm hòa như một, xin anh chứng lòng thảo của mấy em.

Hôm nay làm lễ tiễn hành, đưa linh hồn anh về Cực Lạc, an nhàn Bồng Lai.

Huy lụy
THƯỢNG ĐẤU SƯ Thượng Trung Nhựt

Sau đây là Bài Văn Tế của Đức Phạm Hộ Pháp đọc tại Bửu tháp của Ngài Bảo Đạo Ca minh Chương (nơi sanh quán):

Ôi ! Cấp Cô Độc vườn thiền quạnh quẽ,
Hội Thanh Vương chợ thế đìu hiu.
Dấu xe lìa nước Lỗ đóng rong rêu,
Bầu rượu lạt nhà Nam đầy bụi đất.
Cuộc đời giống huỳnh lương một giấc,
Mà kiếp phù sinh là phước chiêu Tiên,
Cõi trần là khổ hải muôn phiền,
Song cơ thoát tục là thuyền bát Nhã.
Thất tuần thọ, đời cho rằng lạ,
Ngoài phong vân chưa phải sống bao lắm?
Tam bửu linh Đạo dạy không lầm,
Trong võ trụ, cầu nhàn âu mấy kẻ?

Nhớ Linh xưa,
Tánh hạnh hiền lương, ngôn từ nhỏ nhẹ,
Trên lớn thương yêu, dưới bé kính nhường,
Nét gia phong cửa Khổng để nêu gương,
Phương hóa chúng, học đường ra huấn giáo.
Công xã hội, công trình ngời chép Đạo,
Kế hoàng dân, nghĩ đến lắm công lao.
Về quan viên tuy chẳng áo cẩm bào,
Bề đạo đức đáng vào Tòa Bát Quái.
Hỡi ôi! Vợ già yếu, gái thời ngây dại,
Nổi lửa hương, ngó lại vắng người.
Theo linh xa một gái chơi vơi,
Phò giá triệu bóng trời không kẻ đày.
Kìa gia tộc ruột rà còn đấy,

Sao Anh không ngồi dậy nói đôi điều?
Để đau thương cho kẻ mến người yêu,
Nhìn niếp tử chín chiều ruột héo.
Từ đây phủi cuộc trần lạnh lẽo,
Phận phàm Tiên hai nẻo khác đường,
Để các em nuốt thảm ngậm thương,
Tình bạn bạn một trường đành cách biệt.
Hay Anh tránh tình đời xảo quyệt,
Nhắm mắt không muốn biết lòng phàm.
Hay Anh xem thế sự đã nhàm,
Đi cho rảnh tiếng tham chung đỉnh.
Hay không thẳng đặng đời, Anh phải nhịn,
Về cõi Tiên toan tính phép chiêu hồn.
Hay sợ đời lắm sự đại khôn,
Về cõi thọ bảo tồn câu chánh lý.
Tuy đã biết tử qui sanh ký,
Câu biệt ly ai nghĩ cũng đau lòng,
Chữ đồng môn tình lại mặn nồng,
Ai gan sắt dạ đồng không đổ lụy.
Trước linh cữu, các em cùng chị,
Cúi đưa Anh an nghỉ giấc ngàn thu.
Nguyện hương hồn bền giữ căn tu,
Miền Cực Lạc ngao du nơi đất Thánh.
Chung rượu lạt, lòng thành xin kính,
Dâng đưa Anh đặng tỏ chút tình.
Hồn linh xin chứng,
Phục vi Thượng hưởng.

PHẠM HỘ PHÁP

Thuở sinh tiền, Ngài Ca Bảo Đạo rất ít làm thơ, chúng tôi sưu tập được một bài thơ đường luật của Ngài, họa vận bài thơ "**CHỮ BẮN**" của Ngài Thuần Đức Bảo Pháp Nguyễn trung Hậu, Ngài đề bên dưới bài thơ của Ngài là **Giáo Chương**, tức là thầy giáo Ca minh Chương.

Chi bận trần gian nẻo phú bần,
Dốc tìm đường cả đầy đưa chân.
Kính luân chí để an thân phận,
Hồ hải tình mong lánh nợ nần.
Vui lại ngọn ngang dòng nước trí,
Buồn về lẩn bấn khóm non nhân.
Huỳnh Đình mấy cuốn hằng ngâm đọc,
Ngổ họa thân sau khỏi bợn trần.

Giáo CHƯƠNG

Tại Minh Thiện Đàn ở Phú Mỹ, Mỹ Tho, Ngài Bảo Đạo Ca minh Chương giảng đàn ngày 25-7-1929, cho 4 câu thi khuyến tu, khoán thủ "**Bảo Đạo Chơn Quân**":

BẢO người ở thế gắng công tu,
ĐẠO đức cao thâm vệt ngút mù.
CHƠN chất thành tâm thì biện bạch,
QUÂN năng ưu Đạo lập công phu.
THĂNG

Tại Tòa Thánh, ngày 9-10-Kỷ Sửu (dl 28-11-1949), Ngài Ca Bảo Đạo giảng cơ, xin chép ra sau đây:

BẢO ĐẠO CHƠN QUÂN

Mừng mấy em văn thần võ sĩ của Chí Tôn,

Hèn lâu, Qua mới gặp đặng mấy em, vì Qua mắc lo với Đức Cao Thượng Phẩm cho cơ Đạo đặng mau chóng để làm gương cho mặt thế ngày nay, cho toàn cả nhơn sanh đặng biết nhiệm màu huyền vi của Đức Chí Tôn và cả chư Thần Thánh Tiên Phật. Nay đã đến thời kỳ năm Châu đặng hiểu biết mối Đạo Trời. Vậy mấy em ráng lo sao cho tròn phận sự một người con hiếu của Chí Tôn.

Từ tạo Thiên lập Địa tới giờ, biết bao Thần Thánh Tiên Phật thọ linh Ngọc Hư xuống trần dạy Đạo, nhưng vì vật dục sở tế, khí bầm sở câu, làm cho cả con cái Chí Tôn đều bị nhiễm trần mà không đặng hồi cựa vị.

Nay các em đã lãnh linh Ngọc Hư mà nỡ để cho sanh linh chịu hồi chìm đắm hay sao ? Mấy em nên cầm cờ Đạo đi khắp mọi nơi, rồi làm như quan Phương Bá nhà Châu để dựng nền nhơn nghĩa cho đời rõ thấu.

Có vậy, nhơn sanh hiểu đặng rồi mới nạp mình vào cửa Thánh. Bằng chẳng vậy thì nhơn sanh lầm đường lạc nẻo rất nhiều, lại uống một kiếp sanh đã gặp kỳ khai Đạo, đến lúc lâm chung, hồn ra khỏi xác rồi mới biết tự hối ăn năn mà phải chịu luật Thiên điều trừng trị. . . Biết bao phen mới trở về cùng Đức Chí Tôn đặng.

Thôi Qua mừng chung mấy em.

THĂNG.

Ngày 9-Giêng-Giáp Ngọ (dl 11-2-1954), tại **Cung Đạo Tòa Thánh**, Ngài Bảo Đạo Ca minh Chương giảng cơ xin với Đức Phạm Hộ Pháp **trao quyền Bảo Đạo tại thế cho Ông Hồ tấn Khoa** để Hiệp Thiên Đài có đủ chư vị Thời Quân làm việc.

Bài giảng cơ này, chép ra như sau:

CA MINH CHƯƠNG

Chào Hộ Pháp Thiên Tôn, cùng chư vị Thời Quân Hiệp Thiên Đài.

Cùng các bạn,

Thưa Đại huynh Hộ Pháp Thiên Tôn,

Đệ xin giao nơi tay Ngài ủy quyền Bảo Đạo đặng Ngài ban lại cho bạn Hồ tấn Khoa và lập Thánh linh.

Bốn Quân Bảo Đạo Ca minh Chương tuân mạng lệnh của Chí Tôn và quyền Ngọc Hư phê chuẩn, giao chức tước quyền hành Bảo Đạo cho Hồ tấn Khoa thi hành nơi thế về hữu vi nhi trị, còn phần thiêng liêng về phần Bốn Quân nắm giữ.

Hồ Hiền hữu! Bốn Quân lấy làm hữu hạnh đặng hiểu Hiền hữu kế nghiệp thì chỉ mong một điều trọng hệ hơn hết là trách vụ khó khăn cực nhọc ấy, Hiền hữu càng đáng kham tất.

Vậy Hiền hữu nên nhớ rằng, nghiệp thiêng liêng hằng tồn tại mãi, còn quán tục là thừa.

Hiền hữu nên nhớ mãi lời ký thác của Bốn Quân hầu ngày sau vui gặp nhau nơi cõi Thiêng liêng Hằng sống.

Bốn Quân xin nhượng cơ cho Cao Thượng Phẩm. THĂNG.

Tiếp diễn:

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Hộ Pháp và Các bạn.

Hộ Pháp làm ơn trấn thần Thiên phục và ban Phép Giải Thể cho Hồ Bảo Đạo. Còn Khai Pháp lập Minh Thệ cho người, có Bàn tăng chứng giám. THĂNG.

Nơi Châu Thành Thánh địa Tây Ninh, Hội Thánh có đặt tên một con đường lớn, chạy cặp theo hàng rào Nội Ô, thẳng xuống Chợ Long Hoa, là đường Ca Bảo Đạo để kỷ niệm công đức của một Chức sắc Đại Thiên Phong tiền bối.